

"Research Paper"

A Comparison between Performance, Tibia Bone Characteristics and Intestinal Morphology in Ross 308 and Arian Broilers

Farhad Samadian¹, Mohammad Amir Krimi Torshizi² and Alireza Eivakpour³

1- Assistant Professor, Department of Animal Sciences, Faculty of Agriculture, Yasouj University, Iran (Corresponding author: Farhad.samadian@gmail.com)

2- Associate Professor, Department of Poultry Science, Faculty of Agriculture, Tarbiat Modares University, Iran

3- Ph.D. Student of Poultry Nutrition, Department of Poultry Science, Faculty of Agriculture, Tarbiat Modares University, Iran

Received: 7 February, 2023

Accepted: 27 March, 2023

Extended Abstract

Introduction and Objective: The continuous effort of breeders towards producing high-quality broiler strains demands continuous evaluation of broiler strains in terms of traits beyond performance. Increase in leg disorders in commercial broiler chickens resulted in considerable attention being given to the characteristics of leg bones. Furthermore, digestive tract characteristics have been considered to have a critical role in the poultry growth. Therefore, in this study, feedlot performance, intestinal morphology and tibial bone characteristics were compared and investigated in two strains of broiler chickens (Ross 308 and Arian) in Iran.

Material and Methods: One-day-old chicks from Ross308 and Arian strains were separately allocated to two treatment groups. The initial number of each strain was 48, divided into 12 replicate cages, each with four chicks. The body weight and feed intake were recorded in weekly intervals for six consecutive weeks. The randomly selected broilers were slaughtered at 32 days of age, to make measurements of the morphometric characteristics in the different segments of small intestine, and also tibial morphology, breaking strength and composition. Feet relative weight and carcass percentage were determined at the end of the rearing period.

Results: The whole feed intake of the Arian broilers was significantly higher throughout the experimental period, but overall body weight and feed conversion ratio (FCR) were not statistically different between the two strains. In accordance with the present results, in most of the studies conducted in Iran, Ross and Arian strains were not superior to each other in terms of body weight gain and feed conversion ratio during the breeding period of 1 to 42 days. Carcass yield in both slaughter ages was lower in Arian than in Ross. This may be due to the lower relative weight of the feet, visceral fat, or internal organs in the Ross308 broiler chickens in comparison with the Arian broilers. The villus thickness and the jejunal and the ileal surface area were significantly greater in the Arian broilers than in the Ross308. However, ileal goblet cell densities were lower in the Arian broilers than in Ross308. A decrease in the acidic goblet cells may be considered relevant to increased susceptibility of the small intestine to bacterial translocation, which theoretically may lead to inflammatory responses in the broiler body. Among the tibial characteristics, only the diameter of the diaphysis and the medullary canal were significantly wider in the Arian broilers than in the Ross308.

Conclusion: Ross308 strain had lower feed intake (in the entire period of trial), the better feed conversion ratio (up to 28 days of age), and higher carcass yield in comparison with those in Arian. It is possible that the gut microbial flora of the Arian strain has a role in higher feed consumption and lower density of acidic goblet cells in the intestinal villi of this strain. However, the Arian chickens had a tibial bones with higher diameters and intestinal villi with greater absorptive surfaces than those in Ross308; the features which may lead to the reduction of leg disorders (especially in the cage breeding system) and better absorption of nutrients in the broiler chickens, respectively. In general, according to the experimental condition and economic considerations, Ross308 strain is recommended for broiler farms.

Keywords: Arian, Broiler, Intestinal morphology, Ross308, Tibiotarsal bone characteristics

"مقاله پژوهشی"

مقایسه‌ای بین عملکرد، ویژگی‌های استخوان درشتنی و ریخت‌شناسی روده در جوجه‌های گوشتی راس ۳۰۸ و آرین

فرهاد صمدیان^۱، محمد امیر کریمی ترشیزی^۲ و علیرضا ایوک‌پور^۳

۱- استادیار، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه یاسوج، ایران، (نویسنده مسوول: fsamadian@yu.ac.ir)

۲- دانشیار، گروه مدیریت و پرورش طیور، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

۳- دانشجوی دکتری گروه مدیریت و پرورش طیور، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۱/۱۸ و تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱/۷

صفحه: ۷۰ تا ۷۷

چکیده مبسوط

مقدمه و هدف: تلاش مستمر پرورش دهندگان برای تولید سویه های مرغ گوشتی با کیفیت بالا، مستلزم ارزیابی مستمر سویه‌های گوشتی از نظر صفاتی فراتر از عملکرد است. افزایش اختلالات پا در جوجه‌های گوشتی باعث شده است تا به ویژگی‌های استخوان ساق پا توجه ویژه شود. علاوه بر این، چنین در نظر گرفته شده است که ویژگی‌های دستگاه گوارش از نقش مهمی در رشد طیور برخوردار می‌باشند. بنابراین در این مطالعه، عملکرد، مورفولوژی روده و ویژگی‌های استخوان درشتنی در دو سویه جوجه گوشتی راس ۳۰۸ و آرین مورد مقایسه و بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها: جوجه های یک‌روزه از دو سویه راس و آرین به‌طور جداگانه به دو گروه تیماری تقسیم شدند. تعداد اولیه هر سویه ۴۸ عدد بود که به ۱۲ تکرار (قفس) هر کدام با چهار جوجه تقسیم شدند. وزن بدن و مقدار مصرف خوراک هر سویه در فواصل هفتگی در شش هفته متوالی دوره آزمایشی ثبت شد. در سن ۳۲ روزگی، از هر قفس یک پرنده برای سنجش ویژگی‌های مورفومتریک بخش‌های مختلف روده کوچک، و همچنین مورفولوژی، استحکام شکست و ترکیب شیمیایی استخوان درشتنی، کشتار شد. وزن نسبی پا و درصد لاشه در سن ۴۲ روزگی تعیین شد.

یافته‌ها: خوراک مصرفی جوجه‌های آرین در کل دوره آزمایشی به‌طور معنی‌داری بیشتر بود ($p < 0.05$)، اما وزن بدن و ضریب تبدیل خوراک بین دو سویه تفاوت معنی‌داری نداشت. بازده لاشه در هر دو سن کشتاری در آرین کمتر از راس بود که ممکن است به دلیل کمتر بودن معنی‌دار وزن نسبی پاها در جوجهی گوشتی راس در مقایسه با آرین باشد. بررسی ریخت‌شناسی روده نشان داد که ضخامت خمل‌ها و سطح جذبی آنها در خمل‌های ناحیه ژژنوم و ایلیوم، در سویه آرین به‌طور معنی‌داری بیشتر از راس بود ($p < 0.05$). با این حال، تراکم سلول‌های گابلت اسیدی در سویه آرین کمتر از راس بود ($p < 0.05$). کاهش سلول‌های گابلت اسیدی ممکن است با افزایش حساسیت روده کوچک به جابجایی باکتری مرتبط در نظر گرفته شود، که از نظر تئوری ممکن است منجر به پاسخ‌های التهابی در بدن جوجه‌های گوشتی شود. از نظر ویژگی‌های استخوان درشتنی نیز فقط قطر دیافیز و قطر کانال مدولاری استخوان درشتنی در سویه آرین بزرگ‌تر از راس بود ($p < 0.05$).

نتیجه‌گیری: سویه راس در مقایسه با آرین، مصرف خوراک کمتر (در کل دوره آزمایشی)، ضریب تبدیل غذایی بهتر (در بازه‌ی بین سنین ۱ تا ۲۸ روزگی) و بازده لاشه بیشتری داشت. محتمل است که فلور میکروبی روده در سویه آرین، در بیشتر بودن مصرف خوراک و کم‌تر بودن تراکم سلول‌های گابلت اسیدی در خمل‌های روده‌ای این سویه نقش داشته باشد. با این حال، سویه آرین از استخوان درشتنی قطورتر و سطح جذبی خمل‌های روده‌ای بالاتری نسبت به راس برخوردار بود؛ ویژگی‌هایی که می‌توانند به ترتیب منجر به کاهش وقوع اختلالات پا (به ویژه در سامانه پرورش در قفس) و جذب بهتر مواد مغذی در جوجه‌های گوشتی شوند. در کل با توجه به شرایط آزمایشی و جنبه‌های اقتصادی، سویه راس ۳۰۸ برای پرورش دهندگان توصیه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: آرین، جوجه گوشتی، خصوصیات استخوان تیبيوتارسال، راس ۳۰۸، ریخت‌شناسی روده

مقدمه

جوجه‌های گوشتی تجاری از نظر خصوصیات استخوانی کمتر مورد توجه مطالعات بوده است. بین خطوط تجاری، از آنجایی که هر شرکت پرورش‌دهنده، برنامه انتخاب اندکی متفاوتی را دنبال می‌کند، ممکن است انتظار تفاوت در وزن بدن و همچنین متغیرهای استخوانی را داشته باشیم که با وزن بدن مرتبط می‌باشند (۶). معمولاً استخوان پا در جوجه‌های گوشتی تجاری ضعیف‌تر است (۱۷) و همچنین در جوجه‌هایی که دچار ناهنجاری پا می‌شوند، تغییرات مورفولوژیک در استخوان درشتنی دیده می‌شود (۱۴).

از سوی دیگر ساختار میکروسکوپی روده کوچک (از نظر ارتفاع پرز و عمق کریپت) نیز به‌عنوان شاخص اصلی رشد، سلامت و عملکرد روده در نظر گرفته می‌شود که بر هضم و جذب مواد مغذی و به تبع آن عملکرد پرنده‌ها اثرگذار است (۳۱).

برای سال‌های متمادی، انتخاب برای سرعت رشد منجر به افزایش وزن ماهیچه‌های سینه‌ی جوجه‌های گوشتی شده است، ولی نامتناسب بودن رشد عضلات با رشد استخوان‌های پا، توانایی این پرندگان برای مقابله با اختلالات استخوانی را به خطر انداخته است (۵،۱۶). بنابراین افزایش در اختلالات پا باعث شد محققین به ویژگی‌های مورفولوژیک و ترکیبی استخوان‌های پا توجه بیشتری نمایند. عوامل زیادی می‌توانند بر خواص استخوان تاثیر بگذارند. از مهم‌ترین دلایل زمینه‌ای برای نمو نامتعادل استخوانی در جوجه‌های گوشتی، نرخ بالای رشد و سطح فعالیت پایین پرنده‌ها عنوان شده است (۲،۳۲). نشان داده شده است که شاخص‌های مورفومتریک و خصوصیات مکانیکی استخوان‌های درشتنی در سویه‌های با رشد آهسته بیشتر از این خصوصیات در سویه‌های سریع‌الرشد است (۹،۱۸،۲۷). با این حال، تفاوت بین سویه‌های مختلفی از

جدول ۱- اجزای تشکیل‌دهنده و ترکیبات مواد مغذی جیره آزمایشی

Table 1. Ingredients and nutrient content of the basal diet

۳۵ تا ۴۲ روزگی 35-42 days of age	۲۵ تا ۳۵ روزگی 25-35 days of age	۱۵ تا ۲۴ روزگی 15-24 days of age	۱ تا ۱۴ روزگی 1-14 days of age	اقلام خوراکی (درصد)	Ingredient (%)
68.55	66.60	62.72	54.58	ذرت	Maize
26.16	27.78	31.69	38.80	کنجاله سویا (۴۴ درصد پروتئین)	Soybean meal (44% crude protein)
0.15	0.15	0.15	0.15	سبوس گندم اتوکلاو شده	Autoclaved wheat bran
0.00	0.00	0.00	1.00	گلوتن ذرت	Corn gluten
1.00	1.30	1.00	1.00	روغن سویا	Soybean oil
1.01	1.00	1.07	1.16	سنگ آهک	Limestone
1.49	1.45	1.72	1.88	فسفات کلسیم	Calcium phosphate
0.25	0.25	0.25	0.25	مکمل ویتامینی	Vitamin premix
0.25	0.25	0.25	0.25	مکمل معدنی	Mineral premix
0.26	0.27	0.31	0.30	دی‌ال-متیونین	DL-methionine
0.23	0.26	0.26	0.19	ال-لایزین	L-lysine
0.10	0.13	0.13	0.07	ال-ترئونین	L-threonine
0.21	0.21	0.21	0.33	نمک طعام	NaCl
0.34	0.34	0.25	0.04	بی‌کربنات سدیم	Sodium bicarbonate
مقادیر محاسبه شده					Calculated composition
3025	3025	2950	2871	انرژی قابل متابولیسم (کیلوکالری بر کیلوگرم)	Metabolizable energy (kcal/kg)
17.44	18.06	19.50	22.50	پروتئین خام (درصد)	Crude protein (%)
1.04	1.10	1.20	1.33	لایزین (درصد)	Lysin (%)
0.55	0.57	0.63	0.67	متیونین (درصد)	Methionine (%)
0.82	0.85	0.92	1.00	متیونین + سیستئین (درصد)	Methionine + cysteine (%)
0.72	0.76	0.82	0.89	ترئونین (درصد)	Threonine (%)
0.78	0.78	0.87	0.96	کلسیم (درصد)	Calcium (%)
0.39	0.39	0.44	0.48	فسفر قابل دسترس (درصد)	Available phosphorus (%)
0.20	0.20	0.18	0.17	سدیم (درصد)	Na (%)
220	225	230	240	تبادل آنیونی-کاتیونی جیره (ملی‌اکی‌والان بر کیلوگرم)	Anion-cation balance (mEq/kg)

هر کیلوگرم پیش مخلوط ویتامین و مواد معدنی کمیاب ارائه شده: ویتامین A: 13500 IU؛ ویتامین D: 2000 IU؛ ویتامین E: 30 میلی‌گرم؛ ویتامین K: 2 میلی‌گرم؛ ویتامین B331: 1 میلی‌گرم؛ ویتامین B: 6 میلی‌گرم؛ ویتامین B: 3 میلی‌گرم؛ ویتامین B2612: 10 میکروگرم؛ نیاسین: 30 میلی‌گرم؛ پان‌توتنیک اسید: 12 میلی‌گرم؛ بیوتین: 0.1 میلی‌گرم؛ کولین کلرید: 500 میلی‌گرم؛ آهن: 50 میلی‌گرم؛ مس: 8 میلی‌گرم؛ منگنز: 80 میلی‌گرم؛ روی: 60 میلی‌گرم؛ I: 0.5 میلی‌گرم؛ Co: 0.2 میلی‌گرم؛ Se: 0.15 میلی‌گرم.

Each kilogram of pre-mixed vitamins and rare minerals provided: Vitamin A: 13500 IU; vitamin D: 2000 IU; vitamin E: 30 mg; vitamin K: 2 mg; vitamin B331: 1 mg; vitamin B: 6 mg; vitamin B: 3 mg; vitamin B2612: 10 µg; Niacin: 30 mg; Pan-tothenic acid: 12 mg; Biotin: 0.1 mg; Choline chloride: 500 mg; Fe: 50 mg; Cu: 8 mg; Mn: 80 mg; Zn: 60 mg; I: 0.5 mg; Co: 0.2 mg; Se: 0.15 mg.

آن، هر هفته تا هفته‌ی سوم ۳۰C کاهش یافت و سپس ثابت نگه داشته شد. مصرف خوراک و وزن زنده‌ی پرنده‌ها به‌صورت هفتگی ثبت شد و سپس افزایش وزن روزانه، مصرف خوراک روزانه و ضریب تبدیل خوراک، با استفاده از روزمرغ برای دوره‌های مختلف پرورشی محاسبه شد. کشتار پرنده‌ها در دو مرحله یعنی در ۳۲ روزگی و ۴۲ روزگی جوجه‌ها صورت گرفت. در هر روزکشتاری یک پرنده از هر تکرار برای کشتار انتخاب شد.

برای مطالعه ریخت‌شناسی روده کوچک، نمونه بافتی به ابعاد ۰/۵ در ۰/۵ سانتی‌متر از قسمت دودونوم، ژژنوم و ایلئوم پرندگان در کشتار ۳۲ روزگی تهیه شد و پس از شست و شو با محلول کلرید سدیم ۰/۹ درصد برای مطالعه بافتی در فرمالین ۱۰ درصد تثبیت گردید. در ادامه نمونه‌های بافتی در دستگاه آماده‌سازی خودکار بافت قرار گرفت و بلوک‌های پارافینی تهیه شد. نمونه‌های بافت روده با ضخامت ۴ µm با استفاده از میکروتوم نیمه‌اتومات چرخان روی اسلاید شیشه‌ای قرار گرفتند و با همتوکسیلین-اوتوزین رنگ‌آمیزی شدند. اندازه‌گیری هیستوموفومتری خمل‌های روده روی سه خمل سالم انتخاب شده از هر نمونه، اندازه‌گیری شد (۱۱).

آرین به‌عنوان تنها سویه‌ی تجاری ایرانی جوجه‌گوشی است که تسهیلات خاصی در جهت ترویج پرورش این سویه توسط دولت به مرغداران اعطا می‌شود. راس ۳۰۸ نیز از سویه‌های غیربومی جوجه‌گوشی است که همواره سهم عمده بازار جوجه‌گوشی ایران را به خود اختصاص داده است. بنابراین هدف از مطالعه حاضر بررسی عملکرد هفتگی، ویژگی‌های استخوانی و ریخت‌شناسی روده‌ای بین دو سویه‌ی راس و آرین بود.

مواد و روش‌ها

۴۸ قطعه جوجه یک‌روزه راس ۳۰۸ و ۴۸ قطعه جوجه روز آرین خریداری و به مزرعه پژوهشی منتقل شد. آزمایش بر پایه طرح کاملاً تصادفی در ۱۲ تکرار انجام شد. هر تکرار شامل یک قفس و هر قفس (با مساحت کف ۰/۲۳ مترمربع) حاوی چهار قطعه جوجه‌گوشی از یک سویه بود. جیره‌های آزمایشی برای هر دو سویه طبق راهنمای آرین تنظیم شد (جدول ۱).

برنامه‌ی نوری به‌صورت ۲۱ ساعت روشنایی و ۳ ساعت تاریکی بود. دمای محیط در روز نخست، ۳۳C بود که بعد از

درصد خاکستر نسبت به وزن خشک استخوان تعیین گردید (۲۰).

استخوان دیگر از قسمت میانی برش داده شد و در مقطع برش عرضی، ضخامت دیواره‌های میانی و جانبی استخوان به کمک کولیس دیجیتال و نرم‌افزار DinoCapture نسخه ۲٫۰ تعیین شد. قطر کانال مدولاری با کم کردن ضخامت دیواره‌های میانی (ضخیم) و جانبی (نازک) از قطر دیافیز استخوان محاسبه شد. شاخص وزن به طول استخوان (به‌عنوان شاخص سلامت استخوان) از تقسیم وزن درشت‌تی بر طول آن به دست آمد. شاخص‌های تیبیوتارسال^۱ و قدرت استخوانی^۲ نیز به ترتیب با استفاده از فرمول‌های زیر تعیین شدند.

$$\text{صد} \times \frac{\text{قطر کانال مدولاری} - \text{قطر دیافیز}}{\text{قطر دیافیز}} = \text{شاخص تیبیوتارسال}$$

$$\text{شاخص قدرت استخوانی} = \frac{\text{طول استخوان درشت نی}}{\text{ریشه سوم وزن استخوان درشت نی}}$$

بالا بودن شاخص تیبیوتارسال نشان‌دهنده‌ی سطح بالایی از معدنی‌شدن استخوانی است (۱۰). همچنین بالا بودن شاخص وزن به طول استخوان، نشان‌دهنده‌ی متراکم‌تر بودن استخوان است (۱۹). به منظور مشخص شدن اثر سویه بر فراسنجه‌های مورد سنجش در جوجه‌های گوشتی، رکوردهای محاسبه شده‌ی مربوط به هر صفت بر اساس طرح کاملاً تصادفی و به کمک نرم‌افزار SAS مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. میانگین‌ها نیز با استفاده از آزمون توکی مقایسه شدند.

نتایج و بحث

نتایج مربوط به عملکرد هفتگی و کل پرندگان آزمایشی در جدول ۲ نشان داده شده است. ملاحظه می‌شود که از نظر نرخ افزایش وزن در هفته‌های مختلف پرورشی اختلاف معنی‌داری بین دو سویه وجود نداشت. مصرف خوراک در دو هفته اول پرورش ($p < 0.01$) و همچنین کل دوره (۱ تا ۴۲ روزگی)، در سویه آراین بیشتر از سویه راس بود ($p < 0.05$).

شاخص‌های ریخت‌شناسی مورد بررسی شامل طول خمل (از نوک خمل تا محل اتصال کریپت)، عرض خمل (متوسط عرض خمل در ابتدا، وسط و انتهای خمل)، عمق غدد لوبرکان یا کریپت (از پایه خمل تا لایه زیرمخاط) و نسبت طول خمل به عرض کریپت، اندازه‌گیری شدند و سطح جذبی خمل‌ها بر حسب میکرومترمربع با استفاده از رابطه زیر محاسبه شد.

میانگین عرض خمل‌ها $\times$ میانگین طول خمل‌ها $\times \pi =$ سطح جذبی خمل

علاوه بر این، سلول‌های گابلت حاوی موسین اسیدی در امتداد پرزها با رنگ‌آمیزی برش‌های چهار میکرومتری با آلسیان بلو (AB) شمارش شدند (۲۸). سلول‌های گابلت در حداقل شش پرز شمارش شدند و به‌عنوان میانگین، تعداد سلول در هر ۱۰۰ میلی‌متر از اپیتلیوم خمل گزارش گردید.

برای تعیین و مقایسه ویژگی‌های استخوان درشت‌نی، ابتدا در روز کشتار ۳۲ روزگی، استخوان‌های درشت‌نی چپ و راست هر پرنده توسط چاقو به همراه گوشت ساق اطراف جدا شد. سپس استخوان‌های درشت‌نی بعد از برچسب‌زنی در داخل کیسه پلاستیک به مدت ۱۰ دقیقه در داخل آب جوش (100°C) قرار داده شدند. پس از سرد شدن استخوان‌ها در دمای اتاق، گوشت اطراف استخوان‌ها با دست پاک شد و کشکک نیز خارج گردید. استخوان‌ها در مدت ۲۴ ساعت در دمای اتاق هواخشک شدند. طول و عرض (قطر دیافیز) استخوان تیبیوتارسال با کولیس دیجیتال و وزن آن با ترازویی با دقت بالا ثبت شد. پس از سنجش‌های مورفومتریک، یکی از استخوان‌های درشت‌نی هر جوجه به سنجش قدرت شکست آن (به کمک نیروسنج دیجیتال) اختصاص داده شد که بر حسب کیلوگرم نیروی لازم برای شکستن این استخوان بیان گردید (۲۳). سپس قطعات استخوانی حاصل از شکست برای سنجش میزان عصاره اتری استخوان (با روش سوکسله) و همچنین سنجش میزان خاکستر مورد استفاده قرار گرفت. برای سنجش خاکستر، قطعات استخوان به مدت ۲۴ ساعت در آونی با دمای 105°C خشک شده و سپس به مدت شش ساعت در داخل کوره‌ای با دمای 600°C قرار داده شدند.

جدول ۲- مقایسه فراسنجه‌های عملکردی بین سویه آراین و راس در طی هفته‌های مختلف پرورشی

Table 2. Comparisons of performance parameters between Arian and Ross 308 during the different breeding weeks

وزن زنده بدن (گرم) Live body weight (g)							
42 d	35 d	28 d	21 d	14 d	—		
2220.78	1717.43	1211.41	709.94 ^a	388.59	—	Arian	Hybrid هیبرید
2185.89	1740.42	1180.24	658.76 ^b	370.11	—	Ross	
44.36	26.04	20.99	10.19	6.16	—	SEM	
0.59	0.54	0.32	0.006	0.06	—	P- Value	
Body weight gain (g) افزایش وزن بدن (گرم)							
1-42 d	35-42 d	28-35 d	21-28 d	14-21 d	1-14 d		
2180.70	503.35	506.02	501.46	316.28	349.77	Arian	Hybrid هیبرید
2178.78	445.47	560.18	521.48	311.54	331.13	Ross	
40.88	59.75	22.19	12.03	7.39	6.05	SEM	
0.97	0.51	0.11	0.27	0.65	0.05	P-value	
Feed Intake (g) مصرف خوراک (گرم)							
1-42 d	35-42 d	28-35 d	21-28 d	14-21 d	1-14 d		
4246.06 ^a	1071.95	1366.57	796.33	529.20	482.00 ^a	Arian	Hybrid هیبرید
4121.73 ^b	1070.31	1366.52	766.70	498.37	419.83 ^b	Ross	
35.87	24.53	0.04	17.77	13.02	5.42	SEM	
0.03	0.96	0.37	0.26	0.12	<.0001	P-value	
FCR ضریب تبدیل خوراک							
1-42 d	35-42 d	28-35 d	21-28 d	14-21 d	1-14 d		
1.95	2.19	2.71	1.59 ^a	1.67 ^a	1.38 ^b	Arian	Hybrid هیبرید
1.98	2.94	2.48	1.47 ^b	1.60 ^b	1.27 ^b	Ross	
0.03	0.33	0.11	0.009	0.018	0.01	SEM	
0.22	0.13	0.16	<0.0001	0.02	<.0001	P-value	

میانگین‌هایی در یک ستون با حروف لاتین متفاوت اختلاف معنی‌داری دارند.

Means at the same column with different letters differ significantly

گزارش شده است که مصرف خوراک سویه آراین، در دوره رشد نسبت به راس ۳۰۸ به‌طور معنی‌داری کمتر بود (۳۰). نکته قابل توجه در مطالعه حاضر این است که در پایان هفته سوم پرورشی سویه آراین از وزن بدنی بیشتری نسبت به راس برخوردار بود (جدول ۲). همچنین بیشتر (۷۸ درصد) تلفات رخ داده در سویه آراین، در هفته پایانی رخ داد؛ بنابراین کشتار زودهنگام جوجه‌های آراین با توجه با فراهمی شرایط فروش در بازار می‌تواند قابل توصیه باشد. درصد تلفات در سویه آراین بیشتر از سویه راس بود (۸/۳ درصد در مقابل ۲/۰۸ درصد). این سطح از درصد تلفات در حد قابل قبولی بود که احتمالا با توجه به اتخاذ سامانه نوری مناسب (۴ ساعت تاریکی و ۸ ساعت روشنایی) و مدیریت بهینه در طی دوره پرورش بود.

ضریب تبدیل خوراکی در بازه‌های ۱ تا ۱۴ روزگی ($P<0/05$)، ۱۴ تا ۲۱ روزگی ($P<0/05$) و ۲۱ تا ۲۸ روزگی ($P<0/05$)، در سویه راس به‌طور معنی‌داری بهتر از آراین بود. بنابراین راس تا ۲۸ روزگی عملکرد بهتری از آمیخته بومی آراین داشته است. در یک مطالعه پیشین گزارش شده است که اختلاف بین دو سویه راس و آراین از نظر مصرف خوراک هنگامی به‌طور معنی‌داری در آراین بیشتر می‌گردید که پرنده‌ها تا سن ۵۶ روزگی نگهداری می‌شدند (۲۱). در انطباق با یافته‌های حاضر در مطالعات قبلی نیز نشان داده شده است که سویه راس و آراین از نظر افزایش وزن بدن (BWG) نسبت به هم برتری ندارند؛ با وجود این، مصرف خوراک در سویه راس کمتر از آراین بود (۱۲، ۲۶). در ناهم‌سویی با یافته‌های حاضر،

جدول ۳- اثر سویه جوجه گوشتی بر ریخت‌شناسی روده در ۳۲ روزگی

دودنوم Duodenum							
Villus surface area (mm ²)	Villus height: crypt depth ratio (μm)	Goblet cells (number/ 100 μm villus height)	Crypt depth (μm)	Villus thickness (μm)	Villus height (μm)		
سطح جذبی خمل‌ها (میلی‌متر مربع)	نسبت طول خمل به عمق کریپت (میکرومتر)	تعداد سلول گابلت (در ۱۰۰ میکرومتر از ارتفاع خمل)	عمق کریپت‌ها (میکرومتر)	ضخامت خمل (میکرومتر)	ارتفاع خمل (میکرومتر)		
0.895	6.35	10.53	250.00	183.33	1525.0	Arian	Hybrid
0.861	5.58	9.60	250.00	191.67	1383.3	Ross	
0.159	0.88	0.29	15.27	19.98	126.72	SEM	
0.88	0.56	0.06	1.00	0.78	0.46	P-value	
ژژونوم Jejunum							
1.495 ^a	5.79	12.27	193.33	433.33 ^a	1100.00	Arian	Hybrid
0.905 ^b	6.26	14.50	185.00	250.00 ^b	1156.25	Ross	
0.048	0.33	0.74	11.12	16.67	24.34	SEM	
0.0001	0.35	0.07	0.61	0.0002	0.15	P-value	
ایلیوم Ileum							
1.728 ^a	10.32	10.40 ^a	133.33 ^a	400.00 ^a	1373.33	Arian	Hybrid
1.192 ^b	12.08	13.20 ^a	110.00 ^b	293.00 ^b	1307.00	Ross	
0.091	0.81	0.54	5.27	21.08	0.41	SEM	
0.006	0.17	0.01	0.02	0.01	0.29	P-value	

میانگین‌هایی در یک ستون با حروف لاتین متفاوت اختلاف معنی‌داری دارند.

Means at the same column with different letters differ significantly

خوراک (که با اعمال محدودیت خوراک خمل‌ها کوتاه‌تر و نازک‌تر می‌شوند)، افزایش نیازمندی تغذیه‌ای با ورود به محیط سرد و یا ورود به دوره تخم‌گذاری (که اثر افزایش‌دهی بر طول خمل‌ها دارد)، مواد شیمیایی یا خوراکی موجود در جیره و در نهایت به میکروفلورای دستگاه گوارش اشاره نمود (۴، ۸). گزارش شده است که در پرندگان تحت چالش با آیمریا یا در پرندگان عاری از میکروب یا پرندگان کلونیزه شده با بار اندکی از باکتری‌ها، در مقایسه با پرندگان پرورش‌یافته در شرایط معمول، خمل‌های روده‌ای کوتاه‌تر و عمق کریپت‌ها عمیق‌تر بود (۷). مصرف پروبیوتیک‌ها، پری‌بیوتیک‌ها و خوراک‌های تخمیر شده نیز منجر به افزایش ارتفاع خمل و نسبت طول خمل به عمق کریپت شده‌اند که به علت دستکاری ساختار میکروبیوم روده‌ای می‌باشد (۳). با توجه به بالا بودن جمعیت میکروبیومی و به ویژه باکتری‌های مفید در محتویات ایلیومی سویه آراین در مقایسه با راس (داده‌های منتشر نشده) احتمال می‌رود که این عامل در تفاوت در ریخت‌شناسی روده‌ای بین دو سویه اثرگذار باشد. در همین راستا گزارش شده است که حضور میکروفلورای غیرپاتوژن در روده سبب افزایش طول خمل، عمق کریپت و تکثیر سلولی در روده شده و سطح جذبی را افزایش می‌دهد (۱). در مطالعه حاضر عمق کریپت‌های روده‌ای در ناحیه ایلیوم جوجه‌های آراین بیشتر از آن در سویه راس بود ($P<0/05$). با توجه به این

بازده لاشه پرنده‌ها در سنین ۳۲ روزگی (۵۶/۸۳ درصد؛ $P<0/01$ ؛ $SEM=0/13$) و ۴۲ روزگی پرنده‌ها (۵۸/۶۱ درصد؛ $P<0/01$ ؛ $SEM=1/32$) در مقابل ۷۵/۲۰ درصد؛ $P<0/01$ ؛ $SEM=1/32$) در سویه آراین به‌طور معنی‌داری کمتر از راس بود. کمتر بودن وزن نسبی پاها در سویه راس می‌تواند در بهتر بودن بازده لاشه در این سویه در مقایسه با آراین نقش داشته باشد. نتایج بررسی وزن نسبی استخوان‌های پا نشان داد که این فراسنجه در سویه آراین به‌طور معنی‌داری بیشتر از راس بود (۴/۱۲ در مقابل ۳/۸۷، $P<0/05$ ؛ $SEM=0/16$). تعیین ریخت‌شناسی روده (جدول ۳) نشان داد که در بخش ژژونوم روده‌ی کوچک، قطر خمل‌ها و سطح جذبی در سویه آراین بیشتر از سویه راس بود ($P<0/01$). در بخش ایلیوم نیز قطر خمل‌ها ($P<0/05$) و سطح جذبی آن‌ها ($P<0/01$) در آراین بیشتر از راس بود؛ با این حال تعداد سلول‌های گابلت در این بخش از روده کوچک در سویه آراین به‌طور معنی‌داری کمتر از راس ۳۰۸ بود ($P<0/05$). سلول‌های گابلت تولید موسین یا مخاط می‌کنند و بنابراین با افزایش تعداد سلول‌های گابلت، تولید مخاط در روده افزایش خواهد یافت که به نوبه خود ممکن است رشد پرنده را تحت تأثیر قرار دهد (۸). در مطالعه حاضر ارتفاع خمل‌ها بین دو سویه تفاوت معنی‌داری نشان نداد. از عوامل اثرگذار بر ارتفاع خمل می‌توان به سن (با افزایش سن تعداد کمتر و ابعاد خمل بزرگتر)، محدودیت

مختلف جوجه گوشتی تفاوت معنی‌داری ندارد (۲۴). مشخص است همان‌طور که یک استخوان بلند از نظر طولی رشد می‌کند، رسوب پریوستیالی^۱ قطر آن را افزایش می‌دهد، در حالی که تحلیل اندوکورتیکال (از داخل کورتکس) منجر به توخالی‌تر شدن حفره مغز استخوانی می‌شود (۲۵). با فراتر رفتن استخوانی شدن پریوستیالی از تحلیل خالص اندوکورتیکالی، کورتکس استخوان عریض‌تر می‌شود؛ در همین حین، کانال مدولاری در حال بزرگ شدن، کورتکس در حال ضخیم شدن را از محور مرکزی^۲ دورتر ساخته و باعث سفتی ساختاری^۳ استخوان می‌شود. همچنین استحکام خمشی^۴ (توانایی در مقاومت در برابر تغییر شکل تحت بار یا فشار) با توان چهارم شعاع استخوان و درصد خاکستر استخوانی متناسب است (۲۵).

که در روده باریک، جذب مواد خوراکی، املاح و آب توسط انتروستیت‌های خمل‌های روده‌ای صورت می‌گیرد و نقش کریپت‌های لوبرکان ترشح آب و الکترولیت‌ها می‌باشد، هر گونه تغییر در ناحیه جذبی (با افزایش تعداد انتروستیت‌ها) و عمق کریپت (با دخالت در جذب مواد مغذی از طریق ترشح الکترولیت‌های لازم برای جذب آنها) نقش بسزایی در هضم و جذب مواد مغذی خواهد داشت (۲۹).

نتایج خصوصیات استخوان درشت‌نی (جدول ۴)، نشان داد که قطر دیافیز این استخوان و همچنین قطر کانال مدولاری در سویه آرین به‌طور معنی‌داری بیشتر از سویه راس بود ($P < 0.05$). در سایر شاخص‌ها و فراسنجه‌های استخوانی اختلاف معنی‌داری بین دو سویه وجود نداشت. این نتایج در ناهم‌سویی با نتایج یک مطالعه پیشین بود که گزارش نمودند فراسنجه‌های مورفومتریک استخوان درشت‌نی بین سویه‌های

جدول ۴- اثر سویه جوجه گوشتی بر ویژگی‌های استخوان درشت‌نی در سن ۳۲ روزگی

Table 4. Effect of broiler strain on tibia bone characteristics at 32 d of age

Medial wall thickness (mm) ضخامت دیواره میانی (میلی‌متر)	Lateral wall thickness (mm) ضخامت دیواره جانبی (میلی‌متر)	Diaphysis diameter (mm) قطر دیافیز (میلی‌متر)	Short diaphysis diameter (mm) قطر کوچک دیافیز (میلی‌متر)	Long diaphysis diameter (mm) قطر بزرگ دیافیز (میلی‌متر)	Tibia length (mm) طول درشت‌نی (میلی‌متر)	Tibia weight (g) وزن درشت‌نی (گرم)	Hybrid هیبرید
1.70	1.16	7.86 ^a	7.36 ^a	8.36 ^a	80.69	4.19	Arian
1.62	0.99	6.79 ^b	6.44 ^b	7.15 ^b	81.02	3.72	Ross
0.12	0.09	0.27	0.28	0.29	1.20	0.26	SEM
0.65	0.20	0.02	0.04	0.01	0.85	0.22	P-value
Ash (%) خاکستر (درصد)	Ether extract (%) عصاره اتری (درصد)	Tibiotarsal index شاخص تیپوتارسال	Medullary canal diameter (mm) قطر کانال مدولاری (میلی‌متر)	Robusticity index شاخص روبوستیسیتی	Tibiotarsi wt/length index شاخص وزن به طول درشت‌نی	Strength (kg) استحکام (کیلوگرم)	Hybrid هیبرید
44.68	5.82	18.21	6.43 ^a	5.17	51.79	4.56	Arian
44.95	5.92	19.12	5.49 ^b	5.38	45.85	4.12	Ross
0.19	0.07	0.80	0.21	0.07	2.75	0.92	SEM
0.36	0.37	0.44	0.01	0.07	0.16	0.74	P-value

* قطر دیافیز از میانگین گیری قطر بزرگ و کوچک دیافیز محاسبه شده است
میانگین‌هایی در یک ستون با حروف لاتین متفاوت اختلاف معنی‌داری دارند.

* The diameter of the diaphysis is calculated by averaging the large and small diameters of the diaphysis
Means at the same column with different letters differ significantly

در سنین بالاتر) معنی‌دار بود و حجم استخوان تنها فراسنجه‌ای بود که در بازه ۱۶ تا ۴۹ روزگی پرنده‌ها در بین سویه‌ها اختلاف معنی‌داری داشت (۳۴). هر چند که متأسفانه ما در مطالعه حاضر حجم استخوانی را مورد بررسی قرار ندادیم، ولی به نظر می‌رسد با توجه به بیشتر بودن معنی‌دار قطر دیافیزی و کانال مدولاری در سویه آرین، اختلافاتی نیز از نظر حجم استخوانی بین دو سویه وجود داشته باشد (۳۳). بنا به یافته‌های حاضر اختلاف معنی‌داری بین سویه‌ها از نظر نیروی لازم برای شکست استخوان درشت‌نی وجود نداشته است. گزارش شده است که نیروی لازم برای شکست استخوان ران و درشت‌نی در سویه‌ی آربراکرز در مقایسه با سایر سویه‌های مورد بررسی (هوبارد، مارشال R، مارشال Y) به‌طور معنی‌داری کمتر بود (۲۴). شاخص مدول الاستیسیته (شاخص سختی استخوان و مواد سازنده آن) و شاخص تنش (کیلوگرم نیروی وارده شونده به واحد سطح در حین شکست) در استخوان درشت‌نی آربراکرز نیز به‌طور معنی‌داری کمتر از سویه مارشال Y گزارش گردید که بر مستعد بودن استخوان سویه آربراکرز به شکستگی دلالت می‌نماید (۲۴).

جوجه‌های با رشد سریع در مقایسه با جوجه‌های با رشد آهسته‌تر، نمو استخوانی کمتر سازمان‌یافته‌تری داشته (۳۲) و استخوان‌های پای متخلخل‌تری دارند که کمتر معدنی شده‌اند؛

بنابراین به توجه به افزایش قطر کانال مدولاری ضمن عدم تغییر معنی‌دار ضخامت دیواره‌های استخوانی در سویه آرین در مقایسه با راس ۳۰۸، به نظر می‌رسد که این افزایش قطر حفره داخلی استخوان منجر به سفتی ساختاری استخوان و استحکام خمشی آن گردد. گزارش شده است که پایین بودن شاخص قدرت استخوانی (Robusticity index)، ساختار قوی‌تری از استخوان را نشان می‌دهد (۲۲). در مطالعه حاضر این شاخص به‌طور نزدیک به حد معنی‌داری ($P = 0.07$)، در سویه آرین کمتر از راس بود که در نتیجه می‌توان نتیجه گرفت که استخوان درشت‌نی در سویه آرین تا حدودی از ساختار قوی‌تری نسبت به راس برخوردار بود. با این حال، شاخص‌های تیپوتارسال و نسبت وزن به طول استخوان بین دو سویه اختلاف معنی‌داری نشان نداد. در مطالعه حاضر درصد خاکستر استخوان بین دو سویه اختلاف معنی‌داری نداشت که با نتایج یک پژوهش پیشین (۱۸) مطابقت داشت. گزارش شده است که اثر سویه بر درصد خاکستر، ماده خشک و میزان کلاژن استخوان تنها در روز هج، و اثر سویه بر تراکم مواد معدنی استخوان تنها در سنین ۱ و ۱۶ روزگی پرنده‌ها معنی‌دار بود (۳۴). اثر سویه بر اغلب خصوصیات آناتومیکی شامل وزن و حجم استخوانی به جز ضخامت کورتکس، در طول ۱۶ روز نخست زندگی (ولی نه

بدان نسبت داد. بنابراین تفاوت مشاهده شده در قطر دیافیر و قطر کانال مدولاری منحصرأً کنشی از وزن بدن پرنده نبوده و یک تفاوت بین سویه‌ای آشکار محسوب می‌شوند.

نتیجه‌گیری کلی

نتیجه‌گیری می‌شود که در سن ۳۲ روزگی پرنده‌ها، سویه آرین از نظر برخی ویژگی‌های استخوانی و ریخت‌شناسی روده سویه نتایج بهتری نشان داد؛ با این حال، از نظر ویژگی‌های دخیل در سودآوری امر پرورش یعنی ضریب تبدیل خوراکی و بازده لاشه، سویه راس سویه‌ی برتری بود.

این عوامل همراه با وزن بیشتر بدن، این گروه از پرنده‌ها را در معرض خطر لنگش (۲۷)، اختلال در فعالیت و حرکت (۱۵،۳۲) و مشکلات پا (۱۳) قرار می‌دهد. معدنی شدن استخوانی نیز در جوجه‌های با رشد آهسته به دلیل سازگاری بهتر اسکلت با افزایش رخ داده در توده بدن، نسبت به سویه‌های تجاری با رشد سریع بهتر صورت می‌گیرد (۱۸). با این حال، بنا به نتایج مطالعه حاضر، با وجود بیشتر بودن وزن بدن در سن ۲۱ روزگی در آرین، نمی‌توان از نظر سرعت رشد تفاوتی بین دو سویه‌ی آرین و راس قابل دانست و در نتیجه اختلافات مشاهده شده در ویژگی‌های استخوان درشت‌نی را

منابع

1. Angel, C.R., J.L. Sell, J.A. Fagerland, D.L. Reynolds and D.W. Trampel. 1990. Long-segmented filamentous organisms observed in poulters experimentally infected with stunting syndrome agent. *Avian Diseases*, 1: 994-1001.
2. Bradshaw, R.H., R.D. Kirkden and D.M. Broom. 2002. A review of the aetiology and pathology of leg weakness in broilers in relation to welfare. *Avian and Poultry Biology Reviews*, 13(2): 45-104.
3. Chae, B.J., S.L. Ingale, J.S. Kim, K.H. Kim, S. Sen, S.H. Lee and I.K. Kwon. 2012. Effect of dietary supplementation of probiotics on performance, caecal microbiology and small intestinal morphology of broiler chickens. *Animal Nutrition and Feed Technology*, 12(1): 1-12.
4. Creamer, B. 1964. Variations in small-intestinal villous shape and mucosal dynamics. *British Medical Journal*, 2(5421): 1371.
5. Dawkins, M.S. and R. Layton. 2012. Breeding for better welfare: genetic goals for broiler chickens and their parents. *Animal Welfare-The UFAW Journal*, 21(2): 147.
6. Frost, T.J. and D.A. Roland Sr. 1991. Research note: Current methods used in determination and evaluation of tibia strength: A correlation study involving birds fed various levels of cholecalciferol. *Poultry Science*, 70(7): 1640-1643.
7. Gabriel, I., M. Lessire, S. Mallet and J.F. Guillot. 2006. Microflora of the digestive tract: critical factors and consequences for poultry. *World's Poultry Science Journal*, 62(3): 499-511.
8. Ghiasi-Ghalehkandi, J., R. Beheshti and M. Musapour. 2012. Effects of perlite on morphology of villi in the small intestine of broiler chicks. *Comparative Pathobiology*, 9(2): 693-704. (In Persian)
9. Güz, B.C., I.C. de Jong, C.S. Da Silva, F. Veldkamp, B. Kemp, R. Molenaar and H. van den Brand. 2021. Effects of pen enrichment on leg health of fast and slower-growing broiler chickens. *Plos one*, 16(12): e0254462.
10. Hartung, K. and S. Copes Van Hasselt. 1988. Morphometry in femur bones of dogs; Morphometric studies of the canine femur bone. *Berliner Und Münchener Tierärztliche Wochenschrift*, 101.
11. Iji, P.A., A.A. Saki and D.R. Tivey. 2001. Intestinal development and body growth of broiler chicks on diets supplemented with non-starch polysaccharides. *Animal Feed Science and Technology*, 89(3-4): 175-188.
12. Khojasteh-Shalmani, S. and M. Tatina. 2010. The effect of the physical form of ration to pellets and mash on performance of two hybrid broiler of Arian and Ross strains. *Journal of Animal Biology*, 2(4): 39-48. (In Persian)
13. Kjaer, J.B., G. Su, B.L. Nielsen and P. Sørensen. 2006. Foot pad dermatitis and hock burn in broiler chickens and degree of inheritance. *Poultry Science*, 85(8): 1342-1348.
14. Leterrier, C. and Y. Nys. 1992. Clinical and anatomical differences in varus and valgus deformities of chick limbs suggest different aetio-pathogenesis. *Avian Pathology*, 21(3): 429-442.
15. Lewis, P.D., G.C. Perry, L.J. Farmer and R.L.S. Patterson. 1997. Responses of two genotypes of chicken to the diets and stocking densities typical of UK and 'Label Rouge' production systems: I. Performance, behavior and carcass composition. *Meat Science*, 45(4): 501-516.
16. Lilburn, M.S. 1994. Skeletal growth of commercial poultry species. *Poultry Science*, 73(6): 897-903.
17. McNamee, P.T., J.J. McCullagh, B.H. Thorp, H.J. Ball, D. Graham, S.J. McCullough, D. McConaghy and J.A. Smyth. 1998. Study of leg weakness in two commercial broiler flocks. *Veterinary Record*, 143(5): 131-135.
18. Mohammadigheisar, M., V.L. Shouldice, S. Torrey, T. Widowski and E.G. Kiarie. 2020. Research Note: Comparative gastrointestinal, tibia, and plasma attributes in 48-day-old fast-and slow-growing broiler chicken strains. *Poultry Science*, 99(6): 3086-3091.
19. Monteagudo, M.D., E.R. Hernandez, C. Seco, J. Gonzalez-Riola, M. Revilla, L.F. Villa and H. Rico. 1997. Comparison of the bone robusticity index and bone weight/bone length index with the results of bone densitometry and bone histomorphometry in experimental studies. *Cells Tissues Organs*, 160(3): 195-199.

20. Mutuş, R., N. Kocabağlı, M. Alp, N. Acar, M. Eren and S.S. Gezen 2006. The effect of dietary probiotic supplementation on tibial bone characteristics and strength in broilers. *Poultry Science*, 85(9): 1621-1625.
21. Rahimi, S., L. Esmaeilzadeh and M.A. Karimi Torshizi. 2006. Comparison of growth performance of six commercial broiler hybrids in Iran. *Iranian Journal of Veterinary Research*, 7(2): 38-44.
22. Riesenfeld, A. 1972. Metatarsal robusticity in bipedal rats. *American Journal of Physical Anthropology*, 36(2): 229-233.
23. Rowland, Jr, L.O., R.H. Harms, H.R. Wilson, I.J. Ross and J.L. Fry. 1967. Breaking strength of chick bones as an indication of dietary calcium and phosphorus adequacy. *Proceedings of the Society for Experimental Biology and Medicine*, 126(2): 399-401.
24. Salaam, Z.K., M.O. Akinvemi and O.H. Osamede. 2016. Effect of strain and age on bone integrity of commercial broiler chickens. *Biotechnology in Animal Husbandry*, 32(2): 195-203.
25. Seeman, E. 2008. Bone quality: the material and structural basis of bone strength. *Journal of Bone and Mineral Metabolism*, 26(1): 1-8.
26. Shariatmadari, F., J. Rezaei and E.H. Lotfollahian. 2005. Comparing Production Traits Performances of Commercial Broiler Chickens in Iran. *Pajouhesh & Sazandegi*, 67: 68-74 (In Persian)
27. Shim, M.Y., A.B. Karnuah, A.D. Mitchell, N.B. Anthony, G.M. Pesti and S.E. Aggrey. 2012. The effects of growth rate on leg morphology and tibia breaking strength, mineral density, mineral content, and bone ash in broilers. *Poultry Science*, 91(8): 1790-1795.
28. Soroush, S.Z., S.J. Hosseini Vashan, N. Afzali and A. Allah Resani. 2020. Effects of olive leaves extract and olive oil on growth performance, nutrient digestibility and ileum morphology of Japanese quails. *Research on Animal Production*, 11(28): 11-21(In Persian).
29. Uni, Z., A. Gevra, H. Ben-Hur and D. Sklan. 2000. Small intestinal development in the young chick: crypt formation and enterocyte proliferation and migration. *British Poultry Science*, 41(5): 544-551.
30. Varmaghany, S., M. Akbari Gharaei, K. Mirzaei, K. Taherpour and A. Khatinjo. 2017. Evaluation of production performance of five commercial broiler chickens, *Animal Science Journal (Pajouhesh & Sazandegi)*, 30(115): 103-116. (In Persian)
31. Wang, J.X. and K.M. Peng. 2008. Developmental morphology of the small intestine of African ostrich chicks. *Poultry Science*, 87(12): 2629-2635.
32. Weeks, C.A., T.D. Danbury, H.C. Davies, P. Hunt and S.C. Kestin. 2000. The behavior of broiler chickens and its modification by lameness. *Applied Animal Behavior Science*, 67(1-2): 111-125.
33. Williams, B., Waddington, D., Murray, D. H., & Farquharson, C. (2004). Bone strength during growth: influence of growth rate on cortical porosity and mineralization. *Calcified Tissue International*, 74, 236-245.
34. Yalcin, S., S. Özkan, E. Coskuner, G. Bilgen, Y. Delen, Y. Kurtulmus and T. Tanvalcin. 2001. Effects of strain, maternal age and sex on morphological characteristics and composition of tibial bone in broilers. *British Poultry Science*, 42(2): 184-190.